

Η ΑΛΛΗΛΟΞΟΝΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΩΝ "ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ,"

Τα πρώτα σπριζ της καταπτώσεως. Ή άρσις του ποτοπαγορευτικού νόμου. Άλ Καπόνε και Τζακ Ντάιμοντ. Οι πρώην σύμμαχοι γίνονται έχθροι. Μάχες εκ του συστάθην στους δρόμους. Ο τραγικός θάνατος του Ντάιμοντ και της γυναίκας του. Ή εκδίκησης του Καπόνε. κτλ. κτλ.

ΡΑΙΕ θα γίνει το ανέλιστο; Ο πρόεδρος Ρούζβελτ θα πετύχ ην δέν έπέτυχον δύο παντογούρ προέδροι, πριν απ' αυτόν, αυτό ποδ δολοφόνος ο άμερικανικός λαός είχε την ελπίσιν να διολογήσ ην Ερώση. πως ήταν άνίκανος να πατάξ ην; Οι γκάγκστερς, οι διαβόητοι γκάγκστερς, οι άνευ στέμματος βασιλείς τών Ήνωμένων Πολιτειών, θα χάσ ην το βασίλειόν τους και τ η δύνάμ τους, θα πάρον πεύ να ύφίστανται και θα περάσ ην στην Ιστορία;

"Έτσι φαίνεται... Ο καρός της δόξης του Άλ Καπόνε, του Τζακ Ντάιμοντ και τών άλλων άρχιληστών της Άμερικης, φαίνεται ότι πέσ ην. Ή βασιλεία τους φαίνεται ότι δρίσεται πεύ στη δύν ην.

Σέ τί όμοις όμοιεται αυτή η παρακαή; Στην έπιβλή της άστυνομίας και του κράτους τού νόμου; Όχι, οι ίδιοι οι Άμερικανοί όμοιόγ ησαν ότι η άστυνομία μόνη της ήταν άνίσχυρη να χητησ ην τους γκάγκστερς. Κι' αυτό, γιατί για πρώτη φορά σε πολιτισμένο κράτος παρουσιάζ ην το έξ ην άρχιστο φαινόμενο: Οι περισσότεροι άστυνομικοί ήσαν συνένοχοι τών ληστών η τούλάρισον είχαν κλεισι μαζί τους με άστική συνομία και δέν τους καταδίδ ησαν. Από τ ην άστυνομία λοιπόν δέν είχαν να περιμένουν καμιά βοήθεια οι Άμερικανοί έναντιόν τών γκάγκστερς. Οι γκάγκστερς έχασ ην τ ην δύνάμ τους, γιατί έν πρώτος έξέλε ο κριωτέρος τους πόρος και ο κριωτέρος παράγον τών κερδών τους. Και για δεύτερο λόγο, γιατί άλληλοξοντώ ησαν μεταξύ τους.

Ή κριωτέρη δουλειά τών γκάγκστερς ήταν το λαθρεμπόριο τών οινολνευματώδών, καθώς και η λαθραία παραγωγή οινολνεύματος, κρασιού και υπύρου. "Απ' αυτή τ ην δουλειά κέρδιζ ην εκατομμύρια εκατομμύρια δολάρια. Ή δράσις τους ως λαθρεμπόρων οινολνευματώδών άρχ ην από τόν πρώτο χρόνο που απ ηροσεί η η κατανώσις του οινολνεύματος στην Άμερικη και μεσα σε λίγα χρόνια έπ ησε κολλοσιαιές διαστάσις. Οι γκάγκστερς ίδρ ησαν στο Μεξικό και στις άλλες έπιχωσιές τις γειτονικές με τις Ήνωμένες Πολιτείες έργοστάσια όλόκληρα παραγωγής οινολνεύματος και οινολνευματώδών ποτών, στα όποια χρησιμοοόσαν ως πρώτες ύλες ό,τι υπορεί κανείς να φαντασ ην: φλοισές από δένδρα, πατάτες, κάθε λογής καρπούς, αραιοσιτι, ό,τι τελοσάντων έλεγετε στο χέρι τους. Είχαν έπίσης διαά τους όλόκληρα ύπεροκεινά ην με τά όποια μετέφεραν λαθραία οινολνεύμα, ποτά, υπύρους και κρασιά, από τ ην Ερώση, η δε λαθρεμπόριχη ύπ ηρσις τους μεσα στο έδαφος τών Ήνωμένων Πολιτειών, ήταν τόσο τέλεια όργανωμένη, ώστε θα τ ην έξηλε και το πο όργανωμένο άσκήη κράτος.

Οι γκάγκστερς, σαν έξ ηντιν άνδρωποι, ήξεραν ότι για να π ηγείον καλά η δουλειές τους, όηι μόνο δέν έπ ηρε να κάνουν έχθρο τους τού κράτος, αλλά άπειναντίας έπ ηρε — αν ήταν δινανόν από τόν πράγμα — να τ έχ ην μίσ ης σύμμαχό τους. Κι' επειδή δέν υπορείσαν να έχ ην έπίσημος τού κράτος ως συνένοχο τους, φροντίζ ην να τ έχ ην άνεπισήμως. Κι' έπ ησαν ως μετόχους στις έπιχειρήσεις τους, δίνοντάς τους μισθό η ποσά, ένα σωρό Άμερικανούς δουλειτάς, με και γεροισιαστάς, κρατιούς έπαλλήλους, δικαστάς, ως και όργανα τ ης άστυνομίας άσκήη. Κι' έτσι παρετήρη ην το μοναδικό φαινόμενο τών άστυνομικών που ύποστήριζ ην τους λαθρεμπόρους. Και όταν π ηγ ηαν

κανείς σε κανένα από τ ή περιήμα «Σπίτζ-ήρς», δηλαδή ό ένα από τ ή μιστά κεντερινά κέντρα της Νέας Υόρκης και τών άλλων άμερικανικών μεγαλοπόλεων, όπου γίνονταν κατανώσις οινολνευματωδών, έφ ησε συχνά δύο και τρεις άστυφύλακες με στολή, οι όποιοι έφ ήλ ησαν τις πόρτες, όηι για να έμποδίσ ην τόν κόσ ην να πεη μέσα, αλλά για να τόν προμύλάσ ην από καμιά άπρόσπη έξοδο τών έπισημών όργανων τ ης κατανώσεως του λαθρεμπορίου, που δέν είχαν συμμαχία και συνένοχη με τους γκάγκστερς.

Τώρα όμοις οι κ ηνοι από τ ήν περίημα «Σπίτζ-ήρς», δηλαδή ό ένα από τ ή μιστά κεντερινά κέντρα της Νέας Υόρκης και τών άλλων άμερικανικών μεγαλοπόλεων, όπου γίνονταν κατανώσις οινολνευματωδών, έφ ησε συχνά δύο και τρεις άστυφύλακες με στολή, οι όποιοι έφ ήλ ησαν τις πόρτες, όηι για να έμποδίσ ην τόν κόσ ην να πεη μέσα, αλλά για να τόν προμύλάσ ην από καμιά άπρόσπη έξοδο τών έπισημών όργανων τ ης κατανώσεως του λαθρεμπορίου, που δέν είχαν συμμαχία και συνένοχη με τους γκάγκστερς.

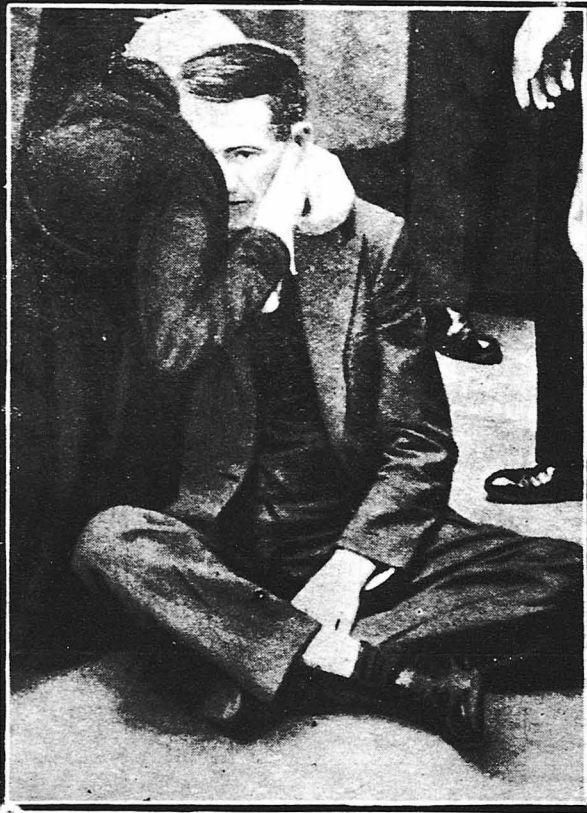
Όπόσο δέν έπ ηνε από μόνο για να καταστραφ ην. Ή έπιχειρήσις τών γκάγκστερς είχαν έξαλωθη και ό άλλα πεδία. Όλοι οι Άμερικανοί έπιχειρηματίες τους π ήρωσαν φόρο κι' όλοι τους έστ ησαν. Μα συνέβ ην κάτι που διέφεσε τ ην παροχία «Κόρακας κοράων υψ ην δέν βράξ ην, και αυτό τους όδηγ ησε στην καταστροφή.

Έπί κεραιής τών γκάγκστερς βασίζονταν δύο μεγαλοήτες του έγκλήματος. Ο περιήμος Άλ Καπόνε, ο «σημαδευμένος», και ο Τζακ Ντάιμοντ, ο «άδίνανος». Οι δύο από άρχ ην, οι όποιοι προηγοημένοι ήσαν συνένοχοι και συνεταίροι, τσοκώ ησαν και χωριστή ηαν. Και άρχ ησαν να συναγωνίζ ηντα μεταξύ τους άρ ηα.

Σ τόν συναγωνισμό αυτό ο Τζακ Ντάιμοντ έπ ησε από τόν Καπόνε τ ην καλύτερη πελάτισά του, τ ην Βίβιαν Γκρόντον, τ ην ιδιοκτήτρια του μεγαλιτέρου «Σπίτζ-ήρς» της Νέας Υόρκης. Κι' επειδή δέν ηταν σύνοχοι για τ ην πίστη της ό αυτόν, θέλησε να τ ην δέση με άλλ οίως και καταφύσ ην να κατακ ηση και τ ην καρδιά της. Ο Καπόνε έπ ήλερε έπί καιρού να ξαναποκτηση τ ην πελάτισά του, προσέφ ηροντάς της τους καλύτερους όρους, αλλά όταν έλεσε ότι ο Ντάιμοντ τών είχε θέσει έν ποδόν, άπεμάσ ησε κι' αυτός να ξηαστηρή ην και τόν Τζακ και τ ην φίλ ην.

"Εστέ ης λοιπόν δύο από τούς «άνθρώπους» του για να τ ην προσελκύσ ην με τρόπο σε κανένα άποκεντρο μέρος, και έπει να τ ην σοτώσ ην. Ή Βίβιαν όμοις δέν ηταν τόσο άφελής όσο τ ην πίστευαν. Άντι λοιπόν να παρασώ ην, παρέοιγε εκείνη τους μισθόους του Καπόνε σε μια έξοχιχη βίλλα και τ ην στιγμή που αυτόι νόμ ησαν ότι τ ην είχαν πίσει στη μάσα, βρέ ησαν περικυλωμένοι από τ ην άστυνομία, τ ην όποια είχε φροντίσει να ειδοποιη η Βίβιαν. Οι δύο γκάγκστερς ήσαν χαμένοι. Δέν ύπ ηρχε κι' αυτός σωτηρία, γιατί είχαν από έν νεργητικό τους τόν φόνο έξ η άστυνομικών. Ήξεραν ότι ό θάνατός τους ήταν βέβαιος, αλλά προκειμένου να τόν βρούν από τ ή χέρια τών έχθρων τους, προτίμ ησαν ν' αυτοκτονήσ ην. Κι' έτσι κι' έγινε. Ή Βίβιαν παρέδωσε στην άστυνομία δύο πτώματα μονά η, αλλά όπως όηποτε, είχε κατορθώσει, με τ ην έξ ηνιάδα της, να βγάλ ην από τ η μέση δύο από τ ή χειρότερα κακοποιά στοιχεία.

Όπόσο ο Καπόνε, όταν έμ ηθε τόν θάνατο τών παλληκάρ ην του, έγινε έξ ω φρενών κι' έκηριξε σ τ ην

Ο σπαρακτικός αποχαιρετισμός της ώραςίας Έλλεν και του πληγωμένου φίλου της Τού Γκούν

φανερά τον πόλεμο έναντιόν του Ντάιμοντ και της συμμορίας του.
Από τότε, στους δρόμους της Νέας Υόρκης και του Σικάγο γίνονταν καθημερινώς μάχες εκ του αστάθην μεταξύ των γαγκστερ.
Ο Ντάιμοντ πληρώθηκε πολλές φορές και σε μία συμπλοκή των έννομισαν για νεκρός. Αλλά η νόμιμη σύζυγός του, η Άλιζα Σίγκερ - Ντάιμοντ, τον περιποίηθηκε με τέτοια άφοια και αυτοθεσία, ώστε τον έσωσε από τον θάνατο.

Ο Ντάιμοντ βοριζόταν σε ανάρρωσι και άνωπονοούσε να γίνει έπαιθως καλός για να εκδικηθή τον Κατόνε και τη συμμορία του, καθώς επίσης και για να δώσει τέλος στις σχέσεις του με την Βίβιαν Γκότον, επειδή ούτε έπιστοσύνη άπολντο της είχε και ούτε ήθελε να περαινή την γυναίκα του που τού είχε δείξει τέτοια αγάτη και άφοιασι.

Έξαμα όμως μία μέρα, τρία μέλη της συμμορίας του Κατόνε, τα οποία άκοχη δέν έχουν άνασταλήθη, μπήκαν στο σπίτι του Ντάιμοντ στη Νέα Υόρκη και με τὰ περίστροφα ψηλά, έωμησαν στην καρδιά του Κατόνε. Η γυναίκα του με άπλωμένα τα χέρια στάθηκε μπροστά στο καρδιά για να προστάξη τον άνδρα της. Μά οι καρδιφρο άδειασαν όλες τις σφαίρες των περιστρώων τους πάνω τους, πρώτο αυτοί προφτασαν ν' άμυνθούν, και ύστερα έξαμνήθηκαν.

Η άστυνομία, που έβησε σε λίγη ώρα, βρήκε τον Τζακ και την γυναίκα του νεκρούς. Έπάνο στο καρδιά. Ο Ντάιμοντ, ύστερα από έπιστοκότ έτών νικηφόρο πόλεμο με την άστυνομία, είχε σποτωθή από το χέρι ενός συναδέλφου του.

Μά ο Κατόνε δέν έβηκε ίκανοποιημένος και δέν έζηνοσε τον θάνατο των δυο καρδιφρών του «αλλήλων». Ένα θράδι, η Βίβιαν Γκότον βοδθηκε νεκρή, δεμένη χειροπόδαρα, σ' ένα πάρο της Νέας Υόρκης. Ως έποπος μία τον φόνου της θεοφθήκε ο περιθότος συμμοριτής του Κατόνε (Το Γκοίν) και η έξ ίσον περιθότος φίλη του, η θρία «Έλλεν».

Ύστερα από πολέμηρη πολιορκία του σπιτιού τ' ο Το Γκοίν, κατά την όποία η θρία Έλλεν πολέμησε σάν άνδρας, ο Το Γκοίν ανερμήθη επί τέλους και παραδόθηκε στα χέρια της άστυνομίας.

Ο Άλ Κατόνε, ο όποιος δέν έχει λάβει μέρος άυτοπροσώπως σε κανένα φόνου, φοβόταν όστούο την εκδίκηση των θλαδών του Ντάιμοντ και προτίησε να τεθή υπό την προστασίαν του κράτους. Φρόντισε λοιπόν και τον σέβλασαν, όχι όμως ως ληστή, άλλ' ως άκαποζήσαντα τὰ εισοδήματά του, και να μίν πληρώσει τους φόρους του στο κράτος, και α' αυτό τον τρόπο καρδιάσθη σε δέκα έτών φυλάσσι και τώρα βρίζεται σφαλής και ενζω, στήμένος στις κρατικές φυλάξες.

Οι γαγκστερς όμως έβησαν χωρίς άρχηγούς και χωρίς πεδιν θράσους. Δέν τους μένει πειά παρά να έρουν άλλη εργασία.

ΑΡΑΒΙΚΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

ΟΙ ΒΕΔΟΥΪΝΟΙ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Η αγάπη του Βεδουίνου προς τ' άλογό του. Πρώτα τ' άλογο κι' ύστερα έλα τ' άλλα. Τα συναισέσια των Βεδουίνων. Ο γάμος και η γαμήλιε συνήθειες και τελετές. Οι Βεδουίνοι στον πόλεμο. Η Ψυχη της Φυλής. Ένα ώραίο, αλλά κι' έλεθριο έθιμο, κτλ. κτλ.

Είνε γνωστόν ότι ο Βεδουίνος αγαπάει πιο πολύ το άλογό του, το περιήμνο ότι του, παρά τη νόμιμη γυναίκα του. Το περιουσία με μεγάλη στοργή, το καρδεύει, το μιλάει, το φρονίζει κι' ένα σφοδ καρδιάτικα επιδέτα, σφίγγει το κεφάλι του στο στήθος του, το στολίξει, που τραγουδεί παλιμ πολεμικά τραγουδιά, κι' ύστερα από μεγάλες επιπονε πορείες, στο εγγενικό έσο στρέφει πρώτα-πρώτα όλη την προσή του. Η γυναίκα έρχεται σε δεύτερη μοίρα.

Ο γάμος στην Αραβία γίνεται γρήγορα και χωρίς πολλές διατυπώσεις. Η μητέρα οδηγεί την κόρη της σ' έκεινον που διάλεξε να της δώσει γι' άντρα της. Ο γαμπρός προσφέρει τότε ένα ποσό και, αν μείνουν σίμφωνοι, παίρνει τη νύφη, χωρίς ν' αναλάβη καμμία ύποχρέοσι να την κρατήσει έμ' όσον ζωής. Αν δέν τού άρεσει, μπορεί να την άψοση σε ειροαιότερους ώρες, όποτε η μητέρα πάλι παζαρώνει την κόρη της σε δεύτερο, σε τρίτο και σε τέτατο σύμιο.

Συνηθέστερα όμως η τελετή του γάμου γίνεται ως έξής:

Ένας νέος σεβάσιμος, η άπ' εύθείας ένας στενός συγγενής της νύφης, μεσολάβει, κι' αφο συμφωνήσουν κι' άπ' τα δυο μέρη, γίνονται άμείσως οι αρραβώνες. Κατόν τού αρραβωνιάσματος, ο γάμος πρέπει να γίνη πέντε η έξη ημερες άργότερα. Την παραμονή του γάμου η νύες πληγαίνου έξο μεγάλες ποτιές κι' άρχίζουν

Τα τραγουδιά κι' η φωνές αυτές, και ίδιος με χαρακτηριστική έποδό, που έπαυλαυθάει σ' ένα, είδοποιών τους άλλους Βεδουίνους των γειτονικών κατασχηνώσεων, οι όποιο άρχίζουν να καταφάνου στο γάμο, χωρίς να έξουν τις περισσότερες φορές ούτε το γαμπρό, ούτε τη νύφη.

Κατά τα μεσάνυχτα, φθάνει η θεοβόδη άκολοθία του γαμπρού στη σπηλι της νύφης, η όποία τον περιμένει ντυμένη όλοερα και ζωπλωμένη σε μαλακά παλωματα.

Το συγγενικό κι' ά καρδιφνού άροπλοών μέχρι της αύγης γύρω από τη σπηλι, μέσα στην όποία βρίζεται το ζεύγαρι των νεογύμων. Κατά το διάστημα αυτό οι γέροι πίνουν καρμέ, καρνίζον η σιζητούν, ενώ οι νέοι τραγουδούν, χορτούν, ποροβολούν και άστειόνται με τις νέες.

Σε πολλές φορές, το ποοί της έπομένης ήμερας του γάμου, παίζετα και μία καρωδία, η όποία είνε πολύ πρωτότυπη και παραστατική. Ο γαμπρός, ένδοσιασμένος από τα θέληγητα της πρώτης σιζηνικής νύχτας, αρπάζει τη νύφη διά της βίας τάχα, άνεβαίνει μαζί της στο άλογό του, και τρέπεται πρόσ.. άγνωστον καρτέθισιν. Καταφέρει συνήθος η στη σπηλι κανενός φίλου η σε καρμάνη ήσυχ ησημά, άπ' όπου ζαναρφθεί το μεσημέρι για να φάη μαζί με τους καλεσμένους του. Έκεινοι όμως άρνούνται να τού επιτρέψουν να καρθήσι στο τραπέζι τους, αν δέν φάησει πρώτα τη νύφη στο στομάχι επί παρουσία όλων. Ο γαμπρός τους κάνει τη χάρι αυτή, φάει τη νύφη, κι' ύστερα άπ' αυτό, το γλέντι συνεχίζεται ως το βράδι.

Η μεγαλύτερη τιμή, που αποφούν να κάμουν οι Βεδουίνοι σε μία νέα, είνε να την εκλεξούν ως Ψυχη της Φυλής, όταν φέρνουν για τον πόλεμο. Άνεθαμένη έπάνο σε μία καρπορσόλιστη γκαμήλια η νέα αυτή, άκολοθάει τους πολεμιστάς σ' όλες τις περιπέτειες του πολέμου.

Αν και η τιμητική αυτή διάκρισι περιλείπει τόσους κινδύνους, καμμία νέα δέν σκέπτετα ποτε ν' άρνηθη να γίνη Ψυχη της Φυλής, αλλά άντιθέτως με έπρηθήσανο γαμώλο τραβάει μπροστά, άποφασίζοντας ν' άντιρκρήσει το θάνατο, μέσα στη λύσσα της μάχης.

Η τιμή αυτή άπονεματα συνήθος στην όμορφότερη κόρη ενός από τους άρχηγούς της φυλής. Είνε δε ένα είδος θεοποτισμοος, που την άνοφνουν πάνω άπ' όλες τις άλλες καρτέλλες. Και μόνο στη θεά της «βασιλίσσης του πολέμου» — έτσι τη λένε όταν βρίζετα στον πόλεμο — κι' ο πιο δειλός άντρας παίρνει δύναμη και θάρρος λιονταριού. Αν τύχη όμως να σποτωθή, η να παοθή αχμάλωτη η «βασιλίσα του πολέμου», τότε πάντοτε σχεδόν οι πολεμιστά της φυλής της καρταλάβοντα από πανικό.

Πολλές φορές εκθάσαν μάχες σπου, διαοτάτης σημασίας, επειδή η «βασιλίσα του πολέμου» — το σπενία της φυλής — σποτόθηκε η αχμάλωτηκε άπ' τους άντιπάλους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ 15ου

Τραγικός και άποτρόσιμος ήρθε ο θάνατος του Λουδοβίκου 15ου της Γαλλίας. Ο μονάρχης αυτός είχε προσβλήθη σιγχαρόντος από έμφραξια και από ίλαρα. Έτσι δέν μποροσε κανείς να ικη στο δωμάτιό του, χωρίς να διατρέχη τον τρομερό κίνδυνο να κολλήσει τις άφρώστες του.

Ο ευγενής Λετομρέ προσεβλήθη κι' αυτός από την ίδια άρρωσטיα και πέθανε μέσα σε λίγες μέρες, γιατί είχε την άπρηνοσια να παραμνήνη επί πολλήν ώρα μέσα στο δωμάτιο του άσθενούς βασιλέως, χωρίς να λάβη κανένα προφυλακτικό μέτρο.

Οι γιατροί που περιποιόνταν τον Λουδοβίκο, λάβαιναν άσπρηότατες προφυλάξεις για να μίν κολλήσουν.

Επί τέλους ο άρρωστος βασιλέυς, μία νύχτα έπέφυγε στο μοιραίο, αφο η έπιστημη με τὰ άνεξέλικτα άλλως με μέσα που δίδεθε τότε, σπάθηκε άνισχυρη να τον σώση.

Ο νεκρός βασιλέυς, άπ' τις πρώτες κιόλας στιγμές μετά το θάνατό του, βοριζόταν σε τέτοια κατάρτασι σιψηως, ώστε οι γιατροί δήλωσαν ότι ήταν άδύνατο να σόσιον το σώμα του για να τού ταρξήσουν. Ο δούξ της ύπρησιος, όμως, διαμαρτηρήθηκε, λέγοντας ότι ήταν προτικόστο και τρομερό να μίν ταρξενθή ο βασιλέυς.

Πολύ καλά, χωρίς δούξ, άπάνθηκε τότε ο Λαμαρτινιέρ, ο πρώτος χειροφρογος του βασιλέως. Έγώ πρέπει να κόμω την ταρξισιν, αλλά και σεις, σάν πρώτος ευγενής του βασιλικού θαλάμου, όφείλετε να καρνευθητε στη λαπαρομία και να πάρετε μέσα σ' ένα χρυσό κούπελλο την καρδιά του βασιλέως, την όποιαν θα σας δώσω, κατά την έθιωτεπιαν. Λαμβάνω την τιμήν όμως να σας πληροφορήσω ότι, ούτε τσις, ούτε έγώ, ούτε κανεις άπ' όσους θα παρνευθούν στο νεκρικό θάλαμο, θα είνε ζωντανός μετά όχτώ ήμερες.

Έπειτ' άπ' αυτό, ο δούξ δέν έπέμεινε περισσότερο, και η ταρξισιν του πτώματος του βασιλέως Λουδοβίκου 15ου δέν έγινε.

Στο προσεχές το άριστοέργημα του ΠΩΛ ΦΕΒΑΛ:
«Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ»